

КИЇВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ЛІНГВІСТИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ФАКУЛЬТЕТ СХІДНОЇ І СЛОВ'ЯНСЬКОЇ ФІЛОЛОГІЇ
КАФЕДРА КОРЕЙСЬКОЇ ТА ЯПОНСЬКОЇ ФІЛОЛОГІЇ

Курсова робота

З корейської філології

на тему:

**Особливості вживання гонорифічних закінчень в сучасній
корейській мові на матеріалі мас медіа, соціальних мереж та
месенджерів: типологічний аспект**

Студентки групи Пкор 24-20
Факультету східної та слов'янської
філології
Освітньої програми:
Корейська мова і література та
переклад, західноєвропейська мова
Спеціальності 035 Філологія
Спеціалізації 035.066 Східні мови та
літератури (переклад включно)
Перша - корейська
Ілюхіної Катерини Ростиславівни

Науковий керівник:

к.ф.н., доц. Охріменко В.О.

Національна шкала _____

Кількість балів _____

Оцінка ЄКТС _____

КИЇВ – 2023

ЗМІСТ

ВСТУП.....	3
РОЗДІЛ I. ГОНОРИФІЧНІ СУФІКСИ КОРЕЙСЬКОЇ МОВИ: ДОСЛІДЖЕННЯ ТА ПОХОДЖЕННЯ.....	6
1.1. Походження та історія розвитку гонорифічних суфіксів.....	6
1.2 Дослідження категорій ввічливості сучасної корейської мови.....	8
1.2 Ейджизм у корейській культурі.....	10
ВИСНОВКИ ДО РОЗДІЛУ I.....	12
РОЗДІЛ II. КЛАСИФІКАЦІЯ ГОНОРИФІЧНИХ СУФІКСІВ ТА ЇХ ВИКОРИСТАННЯ У РІЗНИХ МОВЛЕННЄВИХ СИТУАЦІЯХ.....	13
2.1 Гонорифічні титули.....	13
2.2 Гонорифічні іменники та дієслова.....	15
2.3 Гонорифічні частки та займенники.....	19
2.4 Рівні мовлення.....	22
2.5 Використання гонорифічних суфіксів: мас медіа, соц мережі та месенджери.....	24
ВИСНОВКИ ДО РОЗДІЛУ II.....	28
ВИСНОВКИ.....	30
АНОТАЦІЯ.....	32
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ.....	35

ВСТУП

Наявність ввічливих форм у корейській мові – це одна з її яскравих особливостей, яка віддзеркалює загальні психологічні характерні риси корейського суспільства та менталітету нації.

Як відзначають мовознавці, одним із суттєвих показників людської шляхетності є культура мовлення – поняття не лише лінгвістичне, а й психологічне, педагогічне, естетичне й етичне. Грамотне, багате мовлення – не лише ефективний засіб передачі думок та образів, але й вияв поваги до людей, з якими спілкуєшся, до народу, який створив цю мову.

Відомо, що спілкування можливе за наявності мовця, адресата, до якого звернена мова; мети і теми мовленнєвої діяльності (мовлення обов'язково відбувається у просторі й часі). Етикетною вважається тільки та ситуація, для якої суттєвими є низка відмінностей між мовцями (їхній вік, соціальний статус, стать тощо). Дотримуючись такого етикету, ми засвідчуємо свою вихованість, шану і уважність до співрозмовника, привітність, приязнь, прихильність, доброзичливість, делікатність, уміння тримати себе в товаристві (знайомому і незнайомому), знання форм звертання до старших, жінок, співробітників, друзів. Таким чином гречність і порядність у взаєминах із людьми допомагає завоювати їхню повагу і довіру. А саме сукупність усіх можливих етикетних формул утворює систему мовного етикету кожної нації. (Корніяка, 1995)

Порівняно з іншими мовами світу, в корейській це явище досить поширене, і, більше того, навіть є невід'ємною частиною граматики. Знання форм ввічливості в певній мірі навіть більш значуще, бо навіть знаючи граматику досконало, ви не зможете звернутися до співрозмовника, адже завжди виникатиме питання: яку ж форму та рівень ввічливості обрати?

Система ввічливості в корейській мові є складною та багатою. У цій роботі розглядатимуться її види, граматичні функції, а також приклади використання у корейському медіа просторі. Система пошани, безсумнівно, відіграє важливу роль, порівняно з іншими західними мовами. На відміну від

китайської, система форм ввічливості в корейській мові з'являється не лише в письмовому вигляді, а й у повсякденному спілкуванні під час звертання до старших за віком чи соціальним статусом. Причина її широкого розповсюдження в корейській мові заснована на ієрархічній культурі в Кореї, де потрібно звертатися з повагою до людей, які старші, навіть на кілька місяців. У цій роботі ми розглянемо систему ввічливості на лексичному рівні та ознайомимося з різними ситуаціями вживання гонорифічних форм.

Актуальність зумовлена зростаючим інтересом іноземців до корейської мови та культури. Ситуації з помилковим використанням певних форм ввічливості у специфічних ситуаціях є доволі поширеною проблемою, тож розкриття даного питання буде корисним як для студентів, вивчаючих корейську мову, так і для людей що цікавляться даною темою. Дослідження форм ввічливості корейської мови та вивчення історії їх формування дозволяє краще зрозуміти культуру Кореї.

Мета дослідження – визначення специфіки функціонування форм ввічливості корейської мови, зокрема на основі матеріалів мас медіа, соц мереж та месенджерів.

Для досягнення даної мети необхідно виконати наступні **завдання**:

- 1) Розглянути загальну інформацію про історію, причини та походження форм ввічливості.
- 2) Визначення лінгвістичної ролі використання різних гонорифічних закінчень.
- 3) Розглянути ступені ввічливості в корейській мові та ситуації їх використання. Виконати порівняльний аналіз.
- 4) Розглянути приклади вживання різних форм ввічливості у різному контексті.

Об'єкт дослідження – гонорифічні закінчення корейської мови.

Предмет дослідження – особливості функціонування гонорифічних закінчень у мас медіа, соціальних мережах та месенджерах.

Наукова новизна даної роботи полягає у дослідженні всіх форм ввічливості корейської мови через призму їх використання у медіа просторі, соц мережах та месенджерах.

Методи дослідження – метод порівняльного аналізу, використаний при визначенні особливостей форм ввічливості корейської мови та їх відмінностей, порівняння різноманітних мовленнєвих ситуацій у листуваннях, статтях та новинах корейського медіа простору.

Теоретична цінність даної роботи полягає у тому що під час вивчення вказаної теми філологи з корейського напрямку зможуть вдосконалити свої пізнання мови і структури, і використовувати їх на практиці.

Практична цінність даної роботи розкривається через актуальність використання гонорифічних закінчень у медіа просторі. Перекладачі зможуть краще розуміти адресанта і відповідати йому так само грамотно, вживаючи відповідні правилам етики мовлення гонорифічні суфікси. Підвищиться також рівень розуміння вживання суфіксів ввічливості у офіційних текстах.

Структура курсової роботи: Загальний обсяг курсової роботи становить 34 сторінки. Курсова робота складається зі вступу, двох розділів та підрозділів, висновків, анотації і списку використаних джерел та літератури (15 найменувань).

РОЗДІЛ І. ГОНОРИФІЧНІ СУФІКСИ КОРЕЙСЬКОЇ МОВИ: ДОСЛІДЖЕННЯ ТА ПОХОДЖЕННЯ

1.1. Походження та історія розвитку гонорифічних суфіксів

Слово "гонорифічний" походить від французького слова "honorifique", яке в свою чергу походить від латинського слова "honōrificus". Його можна розібрати на дві частини: "honōr-", що означає "шана" або "визнання", та "-ficus", що перекладається як "створюючий". Таким чином, слово "гонорифічний" означає "той що створює шану або визнання".

Гонорифічні суфікси - це суфікси, які використовуються для ввічливого звертання до людей певного статусу або віку в деяких мовах. Зазвичай ці суфікси додаються до імен або звертань і вказують на повагу або шанування до людей, до яких звертається мовець.

Походження гонорифічних суфіксів може бути пов'язане з різними історичними, культурними та соціальними факторами. Наприклад, в багатьох мовах стародавні форми звертання використовувалися для вираження поваги до богів та інших вищих сил. Пізніше ці форми звертання стали використовуватися для вираження поваги до королів, імператорів та інших вищих осіб.

Гонорифічні суфікси також можуть бути пов'язані з релігійними та культурними традиціями. Наприклад, у деяких культурах гонорифічні форми використовуються для вираження поваги до старших людей, які вважаються мудрими та досвідченими.

У кожній мові походження та розвиток гонорифічних суфіксів може бути різним, але вони мають спільну мету - вираження поваги та ввічливості до інших людей. Вони є важливою частиною зокрема і корейської мови, і відображають велику кількість соціальних та культурних аспектів корейського суспільства. Згідно з історичними джерелами, гонорифічні суфікси з'явилися в корейській мові близько в 7-8 столітті.

Одним з найважливіших факторів, які допомогли виникнути гонорифічним суфіксам, була китайська культура та мова. Корея мала довгу

історію культурних та торговельних зв'язків з Китаєм, і китайська культура значно вплинула на корейське суспільство та мову.

У китайській мові існує складна система форм звертання та гонорифічних виразів, і ці форми звертання використовуються для вираження поваги та статусу людей. Корейці почали використовувати подібні форми звертання та гонорифічні вирази, але адаптували їх до власної культури та мови.

Окрім китайської культури, гонорифічні суфікси в корейській мові також пов'язані зі старшинством та ієрархією в корейському суспільстві. Відповідно до традицій корейської культури, людина повинна виявляти повагу та покірність старшим та особам вищого статусу. Гонорифічні суфікси в корейській мові використовуються для вираження цих соціальних відносин.

Найдавніші гонорифічні суфікси, про які нам відомо, пов'язані з давньою китайською культурою та мовою. Вони були запроваджені багато століть тому і досі використовуються в китайській мові та в деяких інших мовах, на які мала вплив китайська культура.

До таких гонорифічних суфіксів в китайській мові відносяться "сін" (先) та "цзун" (尊), які використовуються для звертання до людей старшого віку та вищого статусу відповідно. Наприклад, "сінъян" (先生) означає "вчитель" або "пан", а "цзун-таї" (尊太) використовується для звертання до людини вищого віку та статусу.

У японській мові також використовуються гонорифічні суфікси, які були запозичені з китайської мови. Наприклад, "сан" (さん) використовується як загальний гонорифік для звертання до людей, "кун" (くん) - до чоловіків, а "сама" (さま) - до жінок.

Якщо казати про корейську мову, найдавнішим гонорифічним суфіксом є "нім" (님), який використовується для звертання до людей вищого статусу, таких як духовні лідери або владарі. Наприклад, "пхьоннім" (평님) - це звернення до корейського владаря з династії Чосон. Та очевидно що цей суфікс є далеко не єдиним, тож розглянемо їх детальніше у наступному розділі.

1.2 Дослідження категорій ввічливості сучасної корейської мови

Вивчення системи ввічливості корейської мови та мовленнєвих ситуацій з їх використанням в українських лінгвістичних дослідженнях не набули широкої популярності. Невелика кількість досліджень корейської мови у вітчизняному сходознавстві, недостатнє теоритичне обґрунтування та відсутність методик викладання мови, з якою фахівцям доводиться стикатися на практиці, негативно позачається на рівні підготовки спеціалістів-корейців. Вивчення форм ввічливості також є важливим явищем і для загального мовознавства, оскільки воно вважається недостатньо вивченим.

Динамічний розвиток міжкультурних комунікацій також має значний вплив на створення контактів між представниками різних культур і мов, а ці фактори в свою чергу впливають на якість цих комунікацій.

Багато труднощів, що виникають у процесі комунікації між представниками різних країн, зумовлені браком знань про елементарні основи міжкультурного контакту та зумовлені норми вербальної та невербальної поведінки.

Хоча значення форми ввічливості оцінюється по-різному, більшість дослідників сходяться на думці, що вона передає соціальні та особисті стосунки між мовцем, слухачем та людьми, які беруть участь у спілкуванні. На думку Лі Ік-Сопа, відомого корейського дослідника, один і той самий зміст повідомлення може бути виражений по-різному залежно від соціальних стосунків людей, в чому і є головна особливість корейської мови (Лим Су, 1982)

Категорія комунікативної ввічливості в корейській мові складається з двох підтипів: категорії адресову, яка передає ставлення комуніканта до слухача повідомлення, та категорії гоноративу, яка виражає ставлення адресанта до суб'єкта або об'єкта дії в реченні.

Серед корейських фахівців, які досліджували категорії гоноративів, добре відомі Ім Хобін, Чхве Хюн Бе, Хо Ун, Лі Хі Шин, Ю Чан Кюн, Кім Мін

Су, Нам Гі Сім, Квон Чже Іль та Сон Хомін. Вони дотримуються традиційного підходу, їхні роботи здебільшого ґрунтуються на морфологічних принципах, а їхні методи є таксономічними, тому вони мало уваги приділяють класифікації конкретних мовних маркерів категорій ввічливості та пошуку відповідних назв (Перебийніс. 1974)

Автори також не пояснюють доступно й розгорнуто, чому мовці змушені обирати той чи інший рівень ввічливості. Корейські лінгвісти, такі як Сон Гі Чоль, Кім Чон Тхек, Со Чон Мок, Хан Гіл, Кан Кю Сон, Кім Чон Сук, Лі Чон Бок, Кім Тхе Йоп та Лі Юн Ха, приділили особливу увагу питанню класифікації та диференціації за рівнями у своїх дослідженнях категорії ввічливості в корейській мові. Вони також зосередилися на питанні диференціації та класифікації за рівнями у своїх дослідженнях.

С. Мартін та Р. Хахелл, провідні корезнавці США, здійснили спробу етнографічного та соціолінгвістичного аналізу рівнів ввічливості в корейській мові.

У російськомовних публікаціях питання категорії ввічливості лишалося поза увагою дослідників і залишається практично невирішеним. Відомий мовознавець О.О. Холодович лише згадує про існування категорії ввічливості в корейській мові та визначає її як категорію особистісних установок та орієнтацій. Категорію ввічливості досліджував Ю.Н. Мазур, який виділив чотири рівні ввічливості.

В Україні фонетику корейської мови вивчає Л.Г. Скалозуб, а Ю.Л. Мосенкіс займається походженням корейської мови та її місцем у генеалогічній класифікації мов. Р.І. Синишин вивчає корейськи в українській мові, але категорія ввічливості досі не була спеціальним предметом жодного дослідження.

1.3 Ейджизм у корейській культурі

Хоча, з точки зору індивідуалістів, зміна корейцями мовних форм відповідно до вікових відмінностей реципієнтів може розглядатися як непотрібна соціальна поведінка, на думку самих корейців, це важливий соціальний перформанс для збереження гармонії в суспільстві. Наприклад, носії української мови також в деякій мірі враховують вік співрозмовника під час бесіди, але ці міркування дуже відрізняються від граматики та лексики корейців. Корейці демонструють граматичні та лексичні зміни у своєму мовленні відповідно до віку співрозмовника, розглядаючи його як соціальну владу. Одною із цілей даної роботи є показ того, що корейська культура гонорифікації вбудована у щоденну вербальну комунікацію між корейцями, і вік є одним із ключових факторів вибору стилю мовлення. Використовуючи гонорифічні суфікси, корейці повинні використовувати відповідні мовні форми вираження, відповідно до вікового соціального статусу своїх співрозмовників.

Тому, коли вони використовують певні гонорифічні форми, виявляються культурні цінності, що стоять за цим. Тюдор (2012) та Андерсон (2003) стверджують, що корейська культура загалом більш колективістська і менш індивідуалістична, ніж європейська чи американська. Люди в оточенні колективістської культури, в більшості випадків, живуть разом як велика родина або плем'я, тоді як люди в індивідуалістичних культурах, як правило, живуть поодиночки або в менших групах, наприклад, нуклеарній сім'ї. У країнах Європи та США групові рішення не настільки важливі, як особисті судження, тоді як у Кореї все навпаки.

Зокрема, корейський колективізм був започаткований іще конфуціанством - вченням Конфуція, який наголошував на важливості соціальної гармонії шляхом ієрархічних соціальних відносин. З цієї причини молодших заохочують до поваги до старших. Коли молодший співрозмовник звертається до старшого, його мова повинна містити звертання, які лінгвістично кодують соціокультурну структуру корейців. Навіть не зважаючи на те що пройшло понад 2000 років після вчення Конфуція, багато корейців продовжують вірити в те, що їх соціальний світ ієрархічний; ця віра є важливим

аспектом їхньої культури, та відображається на їх мові. Корейська мова кодує соціальну структуру за допомогою системи ввічливості, і корейці звикли використовувати гонорифічні засоби формулювання, що відображають звичні їм думки про соціальний статус і владу, особливо відносно віку.

Для корейців завжди важливо спочатку дізнатися, хто старший серед співрозмовників. Відповідно до ієрархії слід обирати відповідні мовні форми. З іншого боку, в звичній нам культурі не так важливо знати, хто старший в сім'ї або на роботі. Носії української мови зазвичай не уточнюють вік співрозмовників, хіба що це є темою розмови. Якщо навіть українець і запитує когось про вік, то з великою ймовірністю це питання викликане звичайною цікавістю, а не з ціллю визначити як краще звертатися до співрозмовника. В українській культурі ми звикли звертатися на “ви” до незнайомих людей, або людей яких ми поважаємо, але рідко коли це зв'язано з віком. Вкорінені ієрархічні соціальні відносини, що відображаються в корейській мові у вигляді складної системи вшанування, закріплюють нормативний тип ввічливості - своєрідну соціокультурну індексацію. Корейська нормативна ввічливість може бути виражена за допомогою граматично та лексично закодованих форм, гонорифічних суфіксів, які є лексико-граматичними моделями, що кодують відносини між мовцем та адресатом.

ВИСНОВКИ ДО РОЗДІЛУ I

У розділі ми розглядали походження слова “гонорифічний”, історію й походження перших гонорифічних суфіксів.

Було визначено, що мовою якій ми можемо завдячувати виникненню гонорифічних суфіксів була китайська. Саме в ній з'явилися перші форми ввічливого звертання, і використовувалися спочатку у зверненнях до богів та інших вищих сил. Пізніше ці форми звертання стали використовуватися для вираження поваги до королів, імператорів, вищих осіб.

В корейській мові гонорифічні суфікси почали з'являтися приблизно у 7-8 столітті, завдяки тісним історичним та торговим зв'язкам з Китаєм. Також у розділі наведено приклади найперших форм ввічливості, що виникли у китайській, японській та корейській мовах.

У наступному підрозділі ми можемо ознайомитися з інформацією про те, ким були провідні науковці в різних країнах, що займалися вивченням категорій ввічливості в корейській мові. Тож ми бачимо що в Кореї це питання досліджувалося більшою кількістю лінгвістів, провідними з яких були Ім Хобін, Чхве Хюн Бе, Хо Ун, Лі Хі Шин, Ю Чан Кюн, Кім Мін Су, Нам Гі Сім, Квон Чже Іль, Сон Хомін, Сон Гі Чоль, Кім Чон Тхек, Со Чон Мок, Хан Гіл, Кан Кю Сон, Кім Чон Сук, Лі Чон Бок, Кім Тхе Йоп та Лі Юн Ха.

В радянському просторі питання категорії ввічливості лишалося поза увагою дослідників і залишається практично невирішеним, та все ж є кілька лінгвістів, на чії роботи варто звернути увагу. Серед них О.О. Холодович, Ю.Н. Мазур, Л.Г. Скалозуб, Ю.Л. Мосенкіс та Р.І. Синишин.

В останньому підрозділі описано проблему ейджизму в корейському суспільстві та її вплив на формування гонорифічних суфіксів. Розповідається про те, що корейська культура загалом більш колективістська і менш індивідуалістична, ніж будь яка європейська чи американська. Корейський колективізм був започаткований вченням Конфуція, і це збереглося до наших часів.

РОЗДІЛ II. КЛАСИФІКАЦІЯ ГОНОРИФІЧНИХ СУФІКСІВ ТА ЇХ ВИКОРИСТАННЯ У РІЗНИХ МОВЛЕННЄВИХ СИТУАЦІЯХ

2.1 Гонорифічні титули

Іксоп Лі та С. Роберт Ремсі (2000) стверджують, що система вшанування в корейській мові значною мірою відображається через використання титулів. Не прийнято називати просто ім'я людини, за винятком деяких ситуацій, наприклад, переклички. Близькі друзі між собою називають один одного на ім'я. Однак у багатьох інших ситуаціях для звернення до когось слід використовувати гонорифічний суфікс титулу. Загалом існує три найбільш вживаних суфікси: -님, -씨 та -형, які можна додавати після імені. На рівень ввічливості та поваги впливає не тільки те, який суфікс додається, але й те, яка частина імені називається, тобто чи вживаєте ви тільки прізвище, чи тільки ім'я або ж прізвище та ім'я разом.

Першим суфіксом що ми розглянемо буде -님. Це форма найвищого ступеня звертання, яка є найбільш вживаною. Її зазвичай додають до назв посад, а іноді й до назв членів сім'ї. Прикладами назв посад є 선생님 (шановний вчитель) та 과장님 (шановний начальник). Винятком є спеціальний титул 대통령 (президент Республіки Корея), до якого не можна додавати -님. Коли до титулу додається прізвище особи, наприклад, 강 선생님, рівень ввічливості знижується, оскільки це означає, що викладач, до якого звертаються, не є єдиним шанованим викладачем для мовця. Тому кращим рішенням буде використовувати таке звернення лише для уникнення потенційної плутанини, коли кілька людей займають одну й ту саму посаду. Поєднання прізвища та імені з гонорифічним закінченням -님 не є дуже поширеним явищем, але його використовують у деяких офіційних листах. У сімейних стосунках прийнято звертатися до старшого брата чи сестри на "형님" (шановний старший брате) та "누님" (шановна старша сестро). При цьому не має значення, чи є брат і сестра членами однієї сім'ї. Однак, не слід додавати -님 до 오빠 та 언니, які використовуються дівчатами для звертання до старших братів і сестер. Щодо інших родинних стосунків, то

어머님 (шановна мати), 아버님 (шановний батько) та 할아버님 (шановний дідусь) зазвичай використовуються в офіційних листах або невісткою для звернення до членів сім'ї свого чоловіка. Однак чоловікові не обов'язково звертатися так до сім'ї дружини. Він може просто називати свою тещу "어머니". Це один із прикладів того, як важливо корейським жінкам виявляти повагу до чоловіків.

Іншим поширеним гонорифічним суфіксом є -씨. Така приставка нагадує за своїм значенням Mr. чи Mrs. в англійській мові. Хоча її функція подібна до -님, але ступінь ввічливості та поваги нижчий. Зазвичай його додають до імені людини, при звертанні до особи, яка має такий самий вік або посаду, як і той, хто говорить. Начальник також може використовувати -씨 для звернення до нижчого. На відміну від -님, при додаванні суфікса -씨 до імені ступінь шанування є вищим, ніж якби ви додали його до прізвища. Додавання -씨 до прізвища людини означає лише те, що той, до кого звертаються, має нижчий соціальний ранг.

Окрім використання у родинних стосунках, -형 також є гонорифічним суфіксом титулу, хоча він і не має високого рівня почесності. Даний суфікс використовується чоловіками для того, щоб називати молодших чоловіків, з якими вони мали близькі стосунки. Подібного титулу для жінки не існує. Хоча додавання прізвища лише до -형 і вказує на нижчий рівень звертання, але на відміну від -씨, воно не означає нижчий соціальний ранг.

Тож, базуючись на всьому що сказано вище, якщо нам потрібно буде звернутися до людини на ім'я, то, від найменш ввічливого до найбільш ввічливого, звертання матиме наступні форми:

Напр., 이 민호 (Лі Мінхо), за професією вчитель:

- 이형 - Лі Хьон
- 이씨 - Містер Лі
- 민호 씨 - Містер Мінхо
- 이민호 씨 - Містер Лі Мінхо

- 이 선생님 - Шановний вчитель Лі
- 선생님 - Шановний вчитель

Інший приклад, 김 승민(Кім Синмін), начальник:

- 김형 - Кім Хьон
- 김 씨 - Містер Кім
- 승민 씨 - Містер Синмін
- 김승민 씨 - Містер Кім Синмін
- 김 사장님 - Шановний начальник Кім
- 사장님 - Шановний начальник

2.2 Гонорифічні іменники та дієслова

В корейській мові є певний перелік слів, що мають дві форми, і, в залежності від мовленнєвої ситуації, потрібно використовувати той чи інший варіант. Одна форма слова є менш формальною або взагалі не формальною, і може використовуватися для повсякденного спілкування між друзями чи колегами на роботі, що мають однаковий статус. Інша ж форма навпаки, використовується при формальному або діловому спілкуванні чи листуванні. Також вона може бути використана у спілкуванні між друзями, коли вони говорять про старших чи про свою сім'ю, і мовець хоче ввічливо сказати чи запитати щось про сім'ю співрозмовника.

Приклади таких слів можна побачити у таблиці нижче:

Таблиця 2.1

Корейський іменник	Гонорифічний варіант	Переклад
--------------------	----------------------	----------

집 (jip)	댁 (daek)	дім
이름 (ireum)	성함 (seongham)	ім'я
사람 (saram)	분 (bun)	людина
생일 (saengil)	생신 (saengsin)	день народження
밥 (bap)	식사 (siksa)	рис, їжа
나이 (nai)	연세 (yeonse)	вік
병 (byeong)	병환 (byeonghwan)	хвороба
술 (sul)	약주 (yakju)	алкоголь
아이 (ai)	자제분 (jajebun)	дитина
이 (i)	치아 (chia)	зуб

Подані в таблиці гонорифічні відповідники є китайсько-корейськими словами, оскільки в корейській культурі саме китайські слова вказують на формальність. Крім того, не кожен іменник має певну почесну форму, але чому існують почесні форми для невеликої кількості іменників? Проаналізувавши слова що вказані вище, можна помітити, що всі слова з гонорифічними відповідниками є загальними назвами, які пов'язані з людьми. Ми маємо слово 집 - 댁 (дім), але не назву конкретного будинку, маємо слово 밥 - 식사 (їжа), але не назву конкретної страви. Відповідно, до таких слів як Сеул чи річка Хан ми не знайдемо гонорифічного відповідника, адже це власні назви.

Такі форми іменників використовуються для висловлення поваги іншим людям, гарними прикладами їх вживання можуть бути речення, наведені нижче.

1) 아버님 성함이 어떻게 되세요?

Як звати твого батька? (Мовець запитує про ім'я батька співрозмовника, використовуючи ввічливий стиль мовлення та гонорифічні слова, або висловити повагу до нього)

2) 저희 집은 키예프인데 선생님 댁은 어디세요?

Я живу в Києві, а де ви, вчителю, живете? (Говорячи про себе, мовець

використовує неформальну форму слова “Дім”, та в частині де він звертається до вчителя, вжито його гонорифічний відповідник, для висловлення поваги)

Ці правила та деякі виключення досить прості для розуміння людям що вивчають корейську мову, адже потрібно лише запам'ятати дві форми іменника, а оскільки вони не відмінюються, це робить все ще простішим. Однак, слід бути особливо обережними у використанні деяких іменників. Наприклад, слово **댁** не може бути використаним по відношенню до власного будинку, тому його не можна використовувати для позначення місця проживання ваших батьків або бабусь і дідусів, якщо ви живете з ними; гонорифічні форми іменників що стосуються віку зазвичай використовуються для тих, кого можна вважати дійсно старими, тому студентам не слід використовувати до свого викладача такі слова як "연세" або "생신", оскільки це змусить його відчувати себе дуже старим, і ваша спроба говорити ввічливо і проявити повагу матиме зворотній ефект. (Miho Choo, Hye-young Kwak, 2008) Крім того, оскільки іменники у формі ввічливості рідко вживаються окремо, а здебільшого з'являються у запитаннях, слід також використовувати відповідні ввічливі закінчення речення, про які ми говоритимемо в одному з наступних пунктів.

Якщо ж розглядати дієслова, ми можемо умовно поділити їх на два типи: описові дієслова та дієслова дії. Описове дієслово можна порівняти з відомим нам прикметником, але корейською мовою воно також називається дієсловом. Подібно до іменників, є перелік дієслів, що мають як звичайну, так і гонорифічну форми. Ознайомитися з ними можна у *Таблиці 2.2*

Таблиця 2.2

Дієслово корейською	Гонорифічний варіант	Переклад
보다(boda)	봘다(boepda)	Бачити
말하다(malhada)	말씀하다(malsseumhada)	Говорити

먹다(meokda)	드시다(deusida)	Їсти
묻다(mutda)	여쭙다(yeojjuda)	Запитувати
배고프다(baegopeuda)	시장하시다(sijanghasida)	Бути голодним
데리고 가다 (derigo gada)	모시고 가다 (mosigo gada)	Заводити когось в якесь місце
주다(juda)	드리다(deurida)	Давати
있다(itda)	계시다(gyesida)	Бути
마시다(masida)	드시다(deusida)	Пити
죽다(jukda)	돌아가시다(doragasida)	Помирати
자다(jada)	주무시다(jumusida)	Спати
아프다(apeuda)	편찮으시다 (pyeonchaneusida)	Боліти

У реченнях нижче буде наведено деякі приклади вживання гонорифічних форм дієслів. Також важливо знати те, що далеко не всі дієслова мають ввічливу форму, і, на відміну від іменників, кожному дієслову можна надати гонорифічного значення, просто додавши суфікс $-(으)시$. Наприклад, щоб утворити гонорифічну форму від дієслова $가다$, потрібно лише змінити його на $가시다$, шляхом додавання суфіксу, згаданого вище. Однак не слід додавати суфікс $-(으)시$ до слів, що вже мають свою специфічну гонорифічну форму. Це вважатиметься помилкою.

Розглянемо декілька прикладів:

3) 지금 회장님께서 식사를 드십니다.

“Зараз директор обідає.” - Оскільки в даному реченні мова йде про людину, що займає найвищу посаду в компанії, всі слова вжито у гонорифічній формі, а саме:

- 회장님 (суфікс ввічливості додано до назви посади);
- 식사 (вжито ввічливий варіант іменника “їжа”)
- 드립니다 (вжито ввічливий варіант дієслова “їсти” + ввічлива форма закінчення речення)

4) 제 어머님께서 주무시니까 우리는 낮은 소리로 말하지요

“Моя мама спить, тому давайте говорити тихіше.” - В даному реченні мовець говорить про свою маму, звертаючись до друзів із проханням говорити тихіше. Тут ми можемо спостерігати поєднання гонорифічних форм із звичайними формами спілкування, а саме:

- 어머님 (суфікс ввічливості додано до назви члена родини);
- 주무시다(вжито ввічливий варіант дієслова “спати”)
- 우리 (вжито звичайний розмовний варіант слова “ми”)
- 말하지요 (вжито розмовний варіант слова “говорити” + закінчення речення у неформальному стилі)

2.3 Гонорифічні частки і займенники

У корейській мові є дві частки, які мають гонорифічну форму. Одна з них - це -께서, як ввічлива форма називного відмінка -이/가. Використання -께서 значною мірою додає ввічливості по відношенню до співрозмовника або об'єкта обговорення, тому його зазвичай використовують у формальних ситуаціях або в розмові з кимось, хто набагато старший. Через зависокий ступінь вшанування, використання цього суфікса зменшується, і сьогодні його використання є необов'язковим для багатьох людей. (Miho Choo, Hye-young Kwak, 2008). Якщо у прикладі нижче (5) ми замість -께서 використаємо частку -이/가- це не викличе ніяких непорозумінь, а буде цілком доречно і, насправді, звучатиме більш натурально для носія мови.

5) 과장님께서 친절하시는 분입니다.

Начальник - добра людина.

(께서 = 이가)

Другою часткою з гонорифічним значенням є -께, що виступає гонорифічним аналогом непрямих об'єктних маркерів -한테 та -에게. Вживання частки -께 в наш час також скорочується, оскільки багато людей вважають, що -한테 в більшій мірі звучить добре, незалежно від того, про кого йтиме мова. Проте в особистому листі завжди слід вживати -께, якщо одержувач - людина, яка заслуговує на повагу (Miho Choo, Hye-young Kwak, 2008).

Розглянемо також займенники корейської мови. В багатьох мовах світу форми займенників доволі прості для розуміння, тим не менш, їх роль дуже важлива, адже полягає у звертанні до людей. В таблиці нижче ми покажемо основні форми займенників корейської мови.

Таблиця 2.3

Займенник корейською	Гонорифічна форма	Переклад
나(na)	저(jeo)	Я
내가(naega)	제가(jega)	Мій, свій
우리(uri)	저희(jeohi)	Ми
너/자네(ne/ caney)	당신/ 닥/ 어르신(tangsin/ tayk/ elusin)	Ти
그(ku)	그분(kupwun)	Він
그녀(kunye)	-	Вона

Звертаємо вашу увагу на займенник “ти”. Він має цілих п'ять форм звертання, що в порядку збільшення ввічливості звучать як 너/ 자네/ 당신/ 닥/ 어르신 (Lee and S. Robert Ramsey, 2000).

Найменш ввічливою є форма 너, якою вчителі звертаються до учнів, батьки - до своїх дітей або друзі-однолітки один до одного. Університетські

професори, звертаючись до своїх студентів, замість "네" використовують "자네", оскільки вони вже не вважаються дітьми. Хоча дане звернення і є одним з рівнів ввічливості, він сигналізує про те, що інша людина має нижчий соціальний ранг, ніж той, хто говорить. Звертання 당신 вже більш серйозне, і може вказувати на вищий соціальний ранг, ніж при зверненні на попередні дві форми, але його слід використовувати з великою обережністю, коли ви розмовляєте з кимось у звичайній, повсякденній розмові, тому що це не є особливо великим ступенем підвищення статусу. Люди, до яких звертаються на "당신", можуть подумати, що їх недостатньо поважають, і тому відчуватимуть дискомфорт. "닥" зазвичай не використовується для звернення до людей, які мають особисті стосунки, тому його зазвичай використовують у рекламах та книгах для звернення до невизначеного читача. Нарешті, форма "어르신" зазвичай використовується для звертання до дуже старих людей, у віці сімдесяти або вісімдесяти років, щоб показати високу повагу, незалежно від особистих стосунків. Доречно використовувати 어르신, звертаючись до літньої людини на вулиці. Однак цю форму не можна використовувати для будь-яких публічних звернень до високопоставлених людей, таких як директор школи або президента Республіки Корея.

Для займенників третьої особи форма "그" означає "він" або "воно", а "그녀" - "вона". Додавання суфікса 분 до 그 робить його більш ввічливим. Однак 그, як займенник, не є особливо поширеним. Насправді займенники в корейській мові використовуються набагато рідше, ніж у західних мовах, особливо займенники третьої особи. У корейській мові не обов'язково замінювати іменник, використаний у попередньому реченні, займенником, і тавтологія у них цілком нормальне явище. У багатьох випадках використання займенника навіть є неприпустимим. Замість нього слід використовувати назву або щось подібне (Lee and S. Robert Ramsey, 2000)

2.4 Рівні мовлення

Рівні та форми ввічливості в корейській мові досить систематизовані. Дослідники зазвичай виокремлюють два види граматичних категорій ввічливості: категорія ввічливості по відношенню до адресата (комунікативний аспект) або так звана категорія адресиву (термін "адресив" запропонований В. Котаньським, який вживав його в значенні, що відповідає поняттю "адресивна форма") передає ставлення мовця до співрозмовника; і суб'єктно-об'єктна категорія ввічливості або категорія гоноративу – до осіб, про яких іде мова. (Колесников, 2011)

Основними факторами, що мають вплив на вживання та функціонування гонорифічних форм, можна вважати статус, ступінь знайомства мовців, а в деяких випадках вік співрозмовників і умови, в яких відбувається спілкування. До того ж, такі показники як статус та вік можуть розглядатися як рівнозначні. Проте, коли ступінь знайомства виступає визначальним критерієм у виборі даної форми, фактори статусу та віку нівелюються. (Грамматика общая и рациональная..., 1990)

Ми не можемо скласти речення без знання рівнів мовлення, тож це доволі важлива частина. За класифікацією Сук Джин Чан, у корейській мові існує шість мовленнєвих рівнів, які відрізняють за закінченнями речень. Розглянути їх детальніше ми можемо у таблиці наведеній нижче

Таблиця 2.4

Рівень мовлення		Тип речення			
		Стверджувальне	Питальне	Наказове	Пропозиція
Високий	Формальний	(스)ㅂ니다 (si)pnita	(스)ㅂ니까? (si)pnikka?	(스)ㅂ시오 (u)psio	(스)ㅂ시다 (u)psita
	Ввічливий	어요 (e)yo	어요? (e)yo?	어요 (e)yo	어요 (e)yo
Середній	Середній	소 so	소? so?	소 so	소 so

	Фамільярний	네 ne	나? na?	게 key	세 sey
Низький	Близький	어 e	어? e?	어 e	어 e
	Звичайний	타 ta	(느)나? (nu)nya?	라 la	자 ca

Як показано в таблиці 2.4, шість мовленнєвих закінчень умовно поділяються на три рівні: високий, середній та низький. Кожен рівень складається з двох підрівнів, які зазвичай є взаємозамінними. Формальний і ввічливий рівні вважаються шанобливою мовленнєвою формою. Тож коли ви вживаєте певні шанобливі слова, слід також використовувати відповідні шанобливі закінчення речень.

Проаналізуємо речення 6 та 7, подані нижче:

6) 대통령께서, 조국을 사랑하십니까?

7) 대통령께서, 조국을 사랑해?

(Переклад: Пане Президент, чи любите Ви свою країну?)

Обидва речення мають однаковий переклад, та в одному з них допущено грубу помилку. Як в 6, так і в 7 реченні, мовець звертається до Президента країни, тож доречно буде використати рівень мовлення з найвищим ступенем формальності. У першому випадку речення звучить коректно, адже у ньому використано форму “(사) ㄴ다[가]?”. В іншому ж випадку був використаний стиль мовлення з низьким рівнем поваги, що не вітається у корейців.

Тож коли в реченні вживаються шанобливі слова, слід також використовувати відповідні шанобливі закінчення речень. Якщо використовується недоречна кінцівка речення, як у другому прикладі, можна легко образити людину, або змусити її почуватися незручно, навіть якщо було вжито слова з гонорифічним відтінком.

2.5 Використання гонорифічних суфіксів: мас медіа, соц мережі та месенджери

В цілому, правила використання усіх гонорифічних форм, що були перераховані у пунктах вище, залишаються незмінними і для подання різного виду інформації у текстовому вигляді. Як і у звичайній розмові, вживання гонорифічних суфіксів може змінюватися в залежності від контексту, а в соц мережах і від медіа-платформи. Наприклад, у соціальних мережах, таких як Instagram, Twitter, Facebook, або у відомому серед корейців Kakao Talk, більшість користувачів використовують мову ближчу до розмовної. Також можуть бути відсутні гонорифічні суфікси, або будуть використовуватися спрощені форми.

Розглянемо декілька прикладів спілкування у месенджері:

- A) - 주말에 어디서 만날까? (Де зустрінемося на вихідних?)
- 우리집으로 와. (Приходь до мене додому.)
  - 영화 보러 갈까? (Підемо в кіно?)
  - 언제? 오늘? (Коли? Сьогодні?)
  - 안돼 오늘 바빠. 내일? (Ні, я сьогодні зайнята. Може завтра?)
  - Ok. 몇시? (Ok. О котрій?)
  - 나중에 전화할게 (Я подзвоню тобі пізніше)
  - 그럼 7시 넘어서 전화해 (Тоді дзвони після 7 години)

У даному прикладі ми можемо побачити діалог двох людей, що домовляються про похід у кіно. Проаналізуємо його: у другій репліці із прикладу A вжито не формальну форму слова “Дім” - 집. Також ми бачимо, що було упущено деякі граматики, на кшталт 을/를 чи 은/는, до того ж, усі репліки мають закінчення із низького за ввічливістю рівня мовлення.

По манері спілкування ми можемо зробити висновок що це двоє друзів або пара, тобто ті хто мають однаковий статус.

Б) - 선생님, 안녕하세요. 저는 한 말이 있는데 금요일에 아침부터 대학교에 가야 할 거예요. 토요일로 우리 수업 일정을 변경할 수 있나요? (Вітаю, вчителю. Я маю вам дещо сказати, мені треба буде піти до університету в п'ятницю вранці. Чи можемо ми перенести наше заняття на суботу?)

- 안녕. 토요일 몇시? (Привіт. На котру годину в суботу?)
- 편리한 시간에 언제든지예요 (У будь-який зручний для вас час)
- 그럼 토요일 저녁 6시쯤 관찰을 것 같아요. (Тоді, думаю, в суботу приблизно о 6 годині вечора буде зручно)
- 네, 너무 죄송해서 감사합니다! (Так, дуже перепрошую і дякую!)
- 아니 관찰아요 (Нічого, все нормально)

У прикладі **Б** мовленнєва ситуація відрізняється від попередньої. Проведемо аналіз цього діалогу: один із мовців звертається до другого використовуючи середній за ввічливістю стиль мовлення, в той час як інший відповідає у низькому за ввічливістю стилі. За перекладом ми розуміємо, що це листування між учнем та вчителем.

Насправді, явище коли в одному листуванні мовці використовують різні рівні ввічливості по відношенню один до одного доволі поширене. Це і є один із проявів корейської культури, коли старший звертається до молодшого не використовуючи різноманітні гонорифічні суфікси, а от молодший, звертаючись до старшого, не може нехтувати подібними речами.

Також доволі поширене використання різних скорочень під час переписок між друзями, таких як LL - ні, ㅋㅋ - сміх, ㅇㅇ - де?, і багато подібних. Це теж є невід'ємною частиною листування у корейців, але ця тема досить обширна та потребує окремого розгляду.

На відміну від листувань у месенджерх, у більш офіційних текстах, таких, що подано на офіційних сторінках урядових установ або бізнес-платформ, вживання гонорифічних суфіксів є обов'язковим і відображає статус особи, з

якою спілкуються. Зокрема, в медіа просторі використовують гонорифічні суфікси у зверненнях до старших людей або в офіційних повідомленнях від урядових установ.

Розглянемо уривок зі статті:

А) 윤석열 대통령 부인 김건희 여사가 최근 동물권 보호단체 면담부터 납북자 가족, 외국 장관 면담까지 다양한 공개 일정을 선보이며 정책 이슈에 대한 메시지를 과감하게 내보내고 있다. 취임 초 조용한 봉사활동을 하면서 대통령실 직원이 찍은 사진만 배포하던 것과 확연히 다른 모습이다. 하지만 김 여사의 목소리가 커질수록 비판적 여론도 함께 거세지는 게 대통령실의 딜레마다.

“Дружина президента Юн Сок Йоля, Кім Кун Хі, останнім часом сміливо заявляє про свої політичні погляди, представляючи різноманітні публічні заходи, від зустрічей з групами захисту прав тварин до зустрічей з сім'ями викрадених людей та міністрами закордонних справ. На початку своєї інавгурації вона займалася тихою волонтерською роботою і поширювала лише фотографії, зроблені співробітниками президентського офісу. Однак дилема президентського офісу полягає в тому, що чим голосніше голос пані Кім, тим сильніша критична громадська думка.”

Якщо проаналізувати даний уривок, ми можемо звернути увагу на наступне: у статті відсутні будь які скорочення чи упущення граматичних форм, також тут використано формальний публіцистичний стиль мовлення, адже це текст на офіційній платформі новин. Як ми пам'ятаємо із першого розділу, 대통령 є виключенням, до якого не додається закінчення -님, саме тому його тут вжито не було.

Загалом, для вивчаючих корейську мову, іноді може бути досить складно розуміти будь які економічні, політичні чи культурні новини саме через складність лексики та вжитих граматичних форм, але з підвищенням рівня мови і такі тексти з часом стають зрозумілими.

ВИСНОВКИ ДО РОЗДІЛУ II

У другому розділі ми в деталях ознайомилися з різними видами гонорифічних суфіксів.

На початку ми розглянули титули та суфікси що приєднуються до них, й виділили серед них три основних: -님, -씨 та -형. З попереднього розділу ми також знаємо, що -님 є найдавнішим за своїм походженням та історією гонорифічним суфіксом.

В наступному підрозділі було висвітлено інформацію про гонорифічні іменники та історію їх походження, а саме, те що вони були запозичені з китайської мови. Також було помічено що гонорифічними іменниками здебільшого є загальні назви пов'язані з людьми, власних назв серед них немає.

Під час аналізу гонорифічних дієслів у корейській мові ми дізналися, що вони об'єднані разом з прикметниками і корейці їх не розділяють. Було наведено низку слів, що є найбільш вживаними з них. Зі слів, що не були приведені у таблиці даного підрозділу, також можна зробити дієслово у ввічливій формі, шляхом додавання суфікса -(으)ㄹ.

У наступному пункті ми ознайомилися з гонорифічними частками та різними формами займенників. Визначили, що в сучасній корейській мові деякі з них використовуються рідше ніж інші.

В наступному підрозділі було детально розглянуто всі рівні мовлення, яких шість, за класифікацією Сук Джин Чан. Їх узагальнюють як 3 рівні мовлення що поділяються на високий (ділиться на формальний та ввічливий), середній (ділиться на середній та фамільярний) та низький (ділиться на близький та звичайний).

Ми побачили їх використання корейцями у особистих листуваннях та провели аналіз. Визначили, що здебільшого вживається неофіційний стиль мовлення, де використовується багато скорочень, упущень граматичних конструкцій і неофіційної лексики. В листуванні між людьми різного

соціального статусу можуть вживатися різні стилі мовлення в рамках одного чату.

Якщо ж ми говоримо про більш офіційні тексти, що подано на офіційних сторінках урядових установ або бізнес-платформ, вживання гонорифічних суфіксів та високого стилю мовлення є обов'язковим.

Усі підрозділи включають у себе приклади з використанням гонорифічних форм, що висвітлюються у них, та мають подальше пояснення.

ВИСНОВКИ

У першому розділі ми розглянули історію й походження перших гонорифічних суфіксів, визначили, що гонорифічні суфікси виникли у китайській мові і використовувалися у зверненнях до богів та інших вищих сил. Пізніше ці форми звертання стали використовуватися для вираження поваги до королів, імператорів, вищих осіб. Також дізналися, що в корейській мові гонорифічні суфікси почали з'являтися приблизно у 7-8 столітті, завдяки тісним історичним та торговим зв'язкам з Китаєм. У розділі наведено приклади найперших форм ввічливості, що виникли у китайській, японській та корейській мовах.

У наступному підрозділі ми можемо ознайомитися з інформацією про те, ким були провідні науковці в різних країнах, що займалися вивченням категорій ввічливості в корейській мові. Тож ми бачимо що в Кореї це питання досліджувалося більшою кількістю лінгвістів, провідними з яких були Ім Хобін, Чхве Хюн Бе, Хо Ун, Лі Хі Шин, Ю Чан Кюн, Кім Мін Су, Нам Гі Сім, Квон Чже Іль, Сон Хомін, Сон Гі Чоль, Кім Чон Тхек, Со Чон Мок, Хан Гіл, Кан Кю Сон, Кім Чон Сук, Лі Чон Бок, Кім Тхе Йоп та Лі Юн Ха.

В радянському просторі питання категорії ввічливості лишалося поза увагою дослідників і залишається практично невирішеним, та все ж є кілька лінгвістів, на чії роботи варто звернути увагу. Серед них О.О. Холодович, Ю.Н. Мазур, Л.Г. Скалозуб, Ю.Л. Мосенкіс та Р.І. Синишин.

Наступною було описано проблему ейджизму в корейському суспільстві та її вплив на формування гонорифічних суфіксів. Розповідається про те, що корейська культура загалом більш колективістська і менш індивідуалістична, ніж будь яка європейська чи американська. Корейський колективізм був започаткований вченням Конфуція, і це збереглося й до наших часів.

У другому розділі ми в деталях ознайомилися з різними видами гонорифічних суфіксів, розглянули титули та суфікси що приєднуються до них, й виділили серед них три основних: -님, -씨 та -형, дізналися інформацію про

гонорифічні іменники та історію їх походження. Визначили, що здебільшого гонорифічними іменниками є загальні назви пов'язані з людьми.

Під час аналізу гонорифічних дієслів у корейській мові було наведено низку слів, що є найбільш вживаними. Зі слів, що не були приведені у таблиці до підрозділу, також можна зробити дієслово у ввічливій формі, шляхом додавання суфікса $-(으)ㄴ!$.

У декількох наступних пунктах розділу ми ознайомилися з гонорифічними частками та різними формами займенників. Визначили, що в сучасній корейській мові деякі з них мають вузький спектр використання, ніж інші.

Далі було детально розглянуто всі рівні мовлення, яких шість, за класифікацією Сук Джин Чан. Їх узагальнюють як 3 рівні мовлення що поділяються на високий (ділиться на формальний та ввічливий), середній (ділиться на середній та фамільярний) та низький (ділиться на близький та звичайний).

Було розглянуто гонорифічні закінчення в різних контекстах. Ми побачили приклади їх використання під час особистих листувань. Визначили, що здебільшого в таких випадках використовується неофіційний стиль мовлення, де наявна велика кількість скорочень, упущень граматичних конструкцій і неофіційної лексики. В листуванні між людьми різного соціального статусу можуть вживатися різні стилі мовлення в рамках одного листування.

Якщо розглядати більш офіційні тексти, що подано на офіційних сторінках урядових установ або бізнес-платформ, вживання гонорифічних суфіксів та високого стилю мовлення є невід'ємною складовою.

Знання гонорифічних форм є важливим елементом при спілкуванні з корейцями, оскільки в корейській мові використовуються різні форми звертання залежно від віку, соціального статусу, ступеня близькості та інших факторів. Необізнаність у цьому може призвести до неприємностей і недорозумінь у спілкуванні з корейцями.

Анотація/ 주석

제목: 매스 미디어, 소셜 네트워크 및 메신저의 소재에 대한 현대 한국어의 경어말 어미 사용의 특성: 유형 론적 측면

주제: 매스 미디어, 소셜 네트워크 및 메신저에서 경어말 어미의 기능의 특성.

목표: 특히 미디어, 소셜 네트워크 및 메신저의 자료를 기반으로 한국어에서 공손함 형태의 기능에 대한 세부 사항을 결정합니다.

경어 접미사의 출현에 빛을 질 수 있는 언어는 중국어였습니다. 이 언어에서 공손한 호칭의 첫 번째 형태가 등장했으며 처음에는 신과 다른 높은 권력자에게 호칭하는 데 사용되었습니다. 나중에 이러한 경어법은 왕, 황제, 고위 인사에 대한 존경을 표현하는 데 사용되기 시작했습니다.

한국어에서 경어 접미사는 중국과의 긴밀한 역사 및 무역 관계로 인해 7~8세기경에 등장하기 시작했습니다.

두 번째 하위 섹션에서는 한국 사회의 연령주의 문제와 그것이 경어 접미사 형성에 미친 영향에 대해 설명합니다. 한국 문화는 일반적으로 유럽이나 미국 문화보다 더 집단주의적이고 덜 개인주의적이라는 주장이 있습니다. 한국의 집단주의는 공자의 가르침에서 시작되어 오늘날까지 이어지고 있습니다.

두 번째 섹션에서는 다양한 유형의 경어 접미사에 대해 자세히 살펴보았습니다. 호칭과 그 호칭에 붙는 접미사를 살펴보고 세 가지 주요 접미사를 확인했습니다. -님, -씨, -형. 이전 섹션에서 -님은 그기원과 역사 면에서 가장 오래된 경어 접미사라는 사실도 알 수 있었습니다.

다음 하위 섹션에서는 존대 명사와 그 어원, 즉 중국어에서 빌려온 것에 대한 정보를 다루었습니다. 또한 경칭 명사는 대부분 사람과 관련된 일반적인 이름이며 그중에는 고유 한 이름이 없다는 사실도 알 수 있었습니다.

한국어의 존대 동사를 분석했을 때, 우리는 그것들이 형용사와 결합되어 있고 한국인들은 그것들을 분리하지 않는다는 것을 알게되었습니다. 그 중 가장 많이 쓰이는 단어 몇 가지를 선정했습니다. 이 섹션의 표에 나열되지 않은 단어도 접미사-(으)시를 붙이면 존댓말 형태의 동사가 될 수 있습니다.

다음 몇 단락에서는 존댓말 입자와 다양한 형태의 대명사에 대해 살펴보았습니다. 그 중 일부는 현대 한국어에서 다른 것보다 덜 자주 사용된다는 것을 발견했습니다.

마지막 하위 섹션에서는 석진찬의 분류에 따라 6단계로 구분되는 모든 품사에 대해 자세히 살펴보았습니다. 높임말(격식 있는 말과 공손한 말), 중간말(중간말과 가족적인 말), 낮춤말(친근한 말과 평범한 말)로 나뉘는 3단계로 요약할 수 있습니다.

지난 장에서는 다양한 문맥에서 존댓말 어미를 살펴보았습니다. 한국인들이 개인적인 서신에서 경어법을 어떻게 사용하는지 살펴보았습니다. 우리는 이것이 대부분 약어, 문법 구조의 생략 및 비공식 어휘가 많이 사용되는 비공식적인 화법이라는 것을 알았습니다. 사회적 지위가 다른 사람들 간의 서신에서는 같은 채팅 내에서 서로 다른 스타일의 말투를 사용할 수 있습니다.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

- 1) Корніяка О.І. Мистецтво гречності. Київ, 1995
- 2) Лим Су. Корейские народные изречения. М., 1982.
- 3) Перебийніс В.С. Деякі закономірності в розвитку термінологічної лексики / В. С. Перебийніс // Мовознавство. – 1974. – №4. – С. 3–7.
- 4) Загальне мовознавство [Текст] : підруч. для студ. філол. спец. ВНЗ / М.П. Кочерган. – 2.вид., випр. і доп. – К. : Видавничий центр "Академія", 2006. – 463 с. – (Серія "Альма-матер"). – Бібліогр.: с. 405–415.
- 5) Колесников О. В. Основи наукових досліджень. 2–ге вид. випр. та доп. Навч. посіб.– К.: Центр учбо– вої літератури, 2011. – 144 с.
- 6) Грамматика общая и рациональная... [Пор–Рояля] [Текст] / написанная Антуаном Арно и Клодом Лансло ; с прил. заметок Ш. Дюкло, [пер. с фр. , коммент. и послесл. Н. Ю. Бокадоровой, общ. ред. и вступ. ст. Ю. С. Сиепанова]. – М. : Прогресс, 1990. – 272 с. : портр. – Пер. вид. : Grammaire générale et raisonnée. – Paris, 1664
- 7) Anderson, P. A. (2003). In different dimensions: nonverbal communication and culture. In Larry A Samover & Richard Porter (10th ed.). Intercultural communication. (ст.78-86). CA: Wadsworth/Thomson Learning.
- 8) Tudor, D. (2012). Korea - The impossible country. North Clarendon: Tuttle Publishing
- 9) Iksop Lee and S.Robert Ramsey (2000). The Korean Language, ст. 224-267. State University of New York Press.
- 10) Miho Choo, Hye-Young Kwak (2008). Using Korean A guide to contemporary usage, ст.17-31. Cambridge University Press.
- 11) Suk-Jin Chang (1996). Korean, 175-209. John Benjamins Publishing Company.
- 12) Nam-Kil Kim (1984). The Grammar of Koran Complementation. The Center for Korean Studies, University of Hawaii.

- 13) Brown, Lucien. 2008. “Normative” and “strategic” honorifics use in interactions involving speakers of Korean as a second language. *Oriental Archive*. 76. 269-297.
- 14) Agha, Asif. 1998. Stereotypes and registers of honorific language. *Language in Society* 27(2). 151–193. <https://doi.org/10.1017/S0047404500019849>
- 15) 김 지현 (2023.04.18). 과감해진 김건희 여사 행보.. 정책 여백 채우지만 야당 '단골 표적' 딜레마, <https://www.hankookilbo.com/News/Read/A2023041710540001242>